Ο ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
Μιὰ ζωὴ ἀφιερωμένη στὴν Ἐκκλησία καὶ τὸ Γένος

Διακοίνωσις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Τουρκίαν διὰ τοὺς διωγμούς

50όν

Ἐμπνευστὴς τῶν διωγμῶν τῶν Ἑλλήνων, ὡς ἀπεκαλύφθη ἀργότερα, ἦτο ὁ διοργανωτὴς τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ Γερμανὸς στρατάρχης Ὄττο Λίμαν φὸν Σάντερς.

Ἐπιφορτισθεὶς νὰ συντάξῃ σχέδιον ἀμύνης δι' ἐνδεχομένην ἑλληνοτουρκικὴν ρῆξιν, εἰσηγήθη τοὺς διωγμούς.

«Ἐὰν παραδεχθῶμεν— ἀναφέρει εἰς τὴν ἔκθεσίν του—ὅτι θὰ ἠδύνατο ἡ Ἑλλὰς νὰ ἀποβιβάσῃ ἀγήματα εἰς τὰς Κυδωνίας, Νέαν Ἔφεσον καὶ Σμύρνην, θὰ ἠκολούθει εὐχερὴς καὶ ταχεῖα κατάληψις ὁλοκλήρου τῆς δυτικῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἕνεκα τούτου, εἶναι ἀνάγκη ὅλα τὰ μικρασιατικὰ παράλια νὰ κατοικοῦνται μόνον ἀπὸ πυκνοὺς τουρκικοὺς συνοικισμούς, ὥστε εἰς στιγμὴν ἀνάγκης νὰ ἀποτελέσωσι σοβαρὰ ἐμπόδια εἰς τὴν προέλασιν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἐπὶ πλέον δὲ νὰ μὴ δύναται ἡ Ἑλλὰς νὰ παρουσιάσῃ δικαιώματα ἐθνολογικά».

Τὰ σχέδια τοῦ Λίμαν πασᾶ καὶ τῶν Τούρκων ἐγνώσθησαν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ συνεκίνησαν βαθύτατα τὴν κυβέρνησιν καὶ τὸν λαόν. Μάλιστα ἐλήφθη ἡ πληροφορία ὅτι παρεσκευάζετο νέα ἐξοντωτικὴ ἐπιδρομὴ κατὰ τῆς καταστάσεως, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπηύθυνε τὴν ἀκόλουθον διακοίνωσιν πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην, ὑπὸ μορφὴν ἐντολῆς πρὸς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος Πανᾶν:

«Διὰ τῶν ἡμετέρων τηλεγραφημάτων παρεκαλέσαμεν ὑμᾶς, ὅπως ἀνακοινώσητε εἰς τὸν Μ. Βεζύρην τὰς ληφθείσας παρ' ἡμῶν εἰδήσεις περὶ τοῦ ἀμέσου κινδύνου, τὸν ὁποῖον διατρέχει ἡ πόλις τῶν Κυδωνιῶν, ἀποκλειστικῶς ὑπὸ Ἑλλήνων κατοικουμένη, ἀπειλουμένη νὰ προσβληθῇ ὑπὸ τῶν περικυκλούντων αὐτὴν ἐνόπλων στιφῶν. Διὰ τοῦ ἡμετέρου χθεσινοῦ τηλεγραφήματος ἐπεφορτίσαμεν ὑμᾶς ὅπως δηλώσητε εἰς τὸν Μ. Βεζύρην, ὅτι ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῆς πόλεως τῶν Κυδωνιῶν, διὰ τὴν ἀπήχησιν τὴν ὁποίαν θὰ εἶχεν αὕτη ἐνταῦθα, θὰ περιῆγε τὰς ἡμετέρας μετὰ τῆς Τουρκίας σχέσεις εἰς κρίσιμον σημεῖον. Εὐνόητος εἶναι ἡ συγκίνησις, τὴν ὁποίαν τοιοῦτον γεγονὸς ἤθελεν ἐξεγείρει ἐν Ἑλλάδι. Ἀκμάζουσα ἑλληνικὴ πόλις κατοικουμένη ὑπὸ φιλησύχου πληθυσμοῦ, εἶναι ἐκτεθειμένη εἰς τὰς χειρίστας τῶν ὑπερβασιῶν ἐκ μέρους τῶν στιφῶν, τὰ ὁποῖα ὁ Ὀθωμανικὸς στρατὸς δὲν προσπαθεῖ κἂν νὰ συγκρατήσῃ. Ἀφ' ἑτέρου 30.000 προσφύγων Ἑλλήνων ἐκδιωχθέντες ἐκ τῶν ἑστιῶν των, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀφῃρέθη πᾶν ὅ,τι εἶχον, ἐν τελείᾳ ἀπογνώσει εἶναι διεσπαρμένοι ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τοῦ κόλπου τοῦ Ἀδραμυτίου ζητοῦντες ἀτμόπλοια διὰ νὰ τοὺς μεταφέρωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Δὲν τολμῶσι νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς διαρπαγείσας καὶ βίᾳ καταληφθείσας οἰκίας των, κινδυνεύουν δὲ νὰ ἀποθάνουν ἐκ τῆς πείνης, διότι αἱ Ὀθωμανικαὶ ἀρχαὶ κατέσχον πάσας τὰς διαθεσίμους προμηθείας ὑπὲρ τῶν Μουσουλμάνων. Γυναῖκες, γέροντες ἀσθενεῖς, παιδιὰ εἰς τρυφερὰν ἡλικίαν εὑρίσκονται ἐκεῖ ἀναμὶξ σωρευμένοι. Πολλοὶ μεταξὺ αὐτῶν δὲν θὰ κατορθώσωσι κἂν νὰ ἐπωφεληθῶσι τοῦ καταφυγίου τὸ ὁποῖον ἑτοιμαζόμεθα νὰ προσφέρωμεν εἰς αὐτούς. Προτοῦ δυνηθῶσι νὰ φύγωσι θὰ ἀποθάνωσιν ἐκ τῶν στερήσεων καὶ τῶν πληγῶν, τὰς ὁποίας ἔλαβον κατὰ τὴν βιαίαν ταύτην μετανάστευσιν, τὴν ἐνθυμίζουσαν χρόνους διὰ παντὸς ἐκλιπόντας. Μετὰ τὰς ἐν Θρᾴκῃ καταδιώξεις αἱ νέαι αὗται βιαιότητες ἐξεγείρουσι τὴν δημοσίαν γνώμην, ἡ ὁποία ζητεῖ ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν νὰ λάβῃ μέτρα ἀποτελεσματικὰ διὰ τὴν προστασίαν δεκάδων χιλιάδων Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι, χωρὶς νὰ παράσχωσι τὴν ἐλαχίστην πρὸς τοῦτο ἀφορμήν, ἀπέβησαν ὁ σκοπὸς ἀμειλίκτου καὶ ἐξολοθρευτικοῦ διωγμοῦ. Παρακαλῶ, ὅπως κατὰ τὴν ἔννοιαν ταύτην ἀπευθύνητε πρὸς τὴν ὀθωμανικὴν κυβέρνησιν ἔντονον διαμαρτυρίαν, δηλοῦντες ὅτι ἡ Β. Κυβέρνησις ἀπεκδύεται πάσης εὐθύνης διὰ τὰς συνεπείας τὰς ὁποίας τοιαύτη κατάστασις δύναται νὰ συνεπαγάγῃ, ἂν μὴ ταχὺ τέρμα ἐτίθετο εἰς ἐφαρμογὴν καὶ ἡ ἀρχὴ δὲν παρεῖχε τελεσφόρον τὴν συνδρομήν της πρὸς τοὺς Ἕλληνας ὅπως θεραπεύσωσι τὰς ἀμέσους αὐτῶν ἀνάγκας καὶ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς ἑστίας των, ἀποδιδαμένης αὐτοῖς τῆς ἀφαιρεθείσης περιουσίας των».

Εἰς τὴν διακοίνωσιν αὐτὴν ὁ Μ. Βεζύρης ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

«Ἔλαβον τὴν ὑπ' ἀριθ. 3086 διακοίνωσιν, τὴν ὁποίαν ἡ Ὑμ. Ἐξοχότης εὐηρεστήθη νὰ μοὶ ἀπευθύνῃ. Θεωρῶ ὅτι ἡ διακοίνωσις αὕτη δὲν δύναται ν' ἀποβλέπῃ ἢ τὴν θέσιν τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων, διαβεβαιῶ ὅμως ὅτι ἡ Αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις δὲν θέλει λείψει νὰ ἐπιληφθῇ μετ' ἄκρας δικαιοσύνης παντὸς διαβήματος ἀποβλέποντος τούτους. Φρονῶ ἐν τούτοις ὅτι δὲν θὰ ἦτο ἄκαιρον νὰ καταστήσω γνωστὸν εἰς τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα ὅτι ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ὑπεβλήθη εἰς μεγάλας θυσίας χάριν τῆς ἐγκαταστάσεως καὶ τῶν ἀμέσων ἀναγκῶν πλέον τῶν 200.000 Μουσουλμάνων, οἱ ὁποῖοι ἠναγκάσθησαν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰς ἑστίας των καί, ἐστερημένοι παντὸς χώρου, νὰ καταφύγωσιν εἰς τὴν Τουρκίαν ὅπως διαφύγωσι τὰς κατ' αὐτῶν καταδιώξεις ἐν Μακεδονίᾳ. Ἡ ἀνωμαλία ἡ ἐκ τούτου μοιραίως γεννηθεῖσα ἐν τῇ χώρᾳ λόγῳ τῆς σημαντικῆς ταύτης μεταναστεύσεως, κατέστη ἀφορμὴ λυπηρῶν τινων ἐπεισοδίων, τὰ ὁποῖα ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἐπιτυχῶς εἰργάσθη ὅπως ἐκλείψωσιν. Οὕτω τέρμα ἐτέθη εἰς τὰ ἐν Θρᾴκῃ πρὸ μηνὸς διαδραματισθέντα γεγονότα καὶ ὁ ἐρεθισμὸς ὁ παρατηρηθεὶς τελευταίως μεταξὺ πληθυσμῶν τινων τῆς Μικρασίας τείνει ἤδη νὰ ἐξαλειφθῇ ἐντελῶς. Τὴν ἀπόδειξιν ταύτην ἔχομεν ἤδη εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ πληθυσμοὶ οἵτινες ἐν ἀρχῇ ἐξεδήλωσαν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ Ὀθωμανικὸν ἔδαφος ἐπανέρχονται ἤδη εἰς τὰς ἑστίας των ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ. Ἄλλως ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἀπέδειξε καὶ ἐν καιρῷ πολέμου ἀκόμη τὴν μέριμναν αὐτῆς νὰ προασπίσῃ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἡσυχίαν πάντων τῶν ὑπηκόων αὐτῆς ἄνευ διακρίσεως φυλῆς καὶ θρησκεύματος, ὡς καὶ τῶν ξένων, τῶν κατοικούντων τὸ ὀθωμανικὸν ἔδαφος. Ἐπιθυμῶ ὡσαύτως νὰ ὑποδείξω εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ὅτι αἱ ἐκθέσεις τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν δὲν συνδυάζουσι πρὸς τὰ γεγονότα τὰ μνημονευόμενα εἰς τὴν διακοίνωσιν αὐτῆς, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι παρέσχε πίστιν εἰς μὴ ἀκριβεῖς πληροφορίας.

Καταλήγω μετὰ τῆς σταθερᾶς ἐλπίδος ὅτι οὐδὲν γεγονὸς θὰ ἐπέλθῃ ὅπως ταράξῃ τὴν ἡσυχίαν ἐν τῇ Μικρασίᾳ καὶ ὅτι ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις θέλει λάβει τὰ καθ' ἑαυτὴν τελεσφόρα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης ἐν Μακεδονίᾳ ὅπως οὐδὲν πλέον ἐν τῷ μέλλοντι ἐπηρεάσῃ τὰς ἀγαθὰς μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν σχέσεις».

ΑΥΡΙΟΝ: Ἀτμόσφαιρα παραμονῶν πολέμου.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν σεβαστήν μας μητέρα, ἀδελφήν, θείαν καὶ μάμμην

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑΝ ΛΕΩΝ. ΣΚΕΝΤΖΟΥ

(ΘΥΜΑ ΠΟΛΕΜΟΥ - ΕΤΩΝ 99)

θανοῦσαν, κηδεύομεν σήμερον Δευτέραν καὶ ὥραν 10ην π.μ. ἐκ τῆς εἰς "Ἔξω Ἀγυιὰν κειμένης οἰκίας μας.

Τὰ τέκνα: Γρηγόριος καὶ Αἰκατερίνη Κουτρουμπάνου, Ἀθανάσιος καὶ Ἀνδριάνα Ἀργυροπούλου. Ὁ ἀδελφός: Βασίλειος Νικολέτος. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖα Κηδειῶν, ΓΕΡΑΣ. ΜΑΡΑΤΟΥ, Πάτραι: Ζαΐμη—Κανακάρη 40, τηλ. 43—67, Ναύπακτος: Τζαβέλα

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν προσφιλῆ μας μητέρα, θείαν, μάμμην καὶ προμάμμην

ΡΟΔΟΘΕΑΝ ΖΗΣΙΜΑΤΟΥ

(ΕΤΩΝ 95)

θανοῦσαν, κηδεύομεν σήμερον Δευτέραν καὶ ὥραν 4ην μ. μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας Ρ 1 ἀριθ. 26 (παρὰ τὸ καμίνι Γιαννακοπούλου).

Τὰ τέκνα: Σπυραντώνης Ζησιμάτος, Κωνσταντῖνος Κοσμᾶτος, Εἰρήνη χήρα Αὐγερινοπούλου, Κρυσταλία χήρα Ζάνη, Σταμῶ καὶ Δημήτριος Σχοινᾶς. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ διέγγονοι. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον Κηδειῶν, Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ καὶ υἱῶν ΟΡΕΣΤΗ καὶ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Γερμανοῦ 108, τηλ. 28—39.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν προσφιλῆ μας σύζυγον, μητέρα καὶ μάμμην

ΜΑΡΙΑΝ ΝΙΚ. ΤΡΑΓΟΤΣΟΛΑ

(ΕΤΩΝ 72)

θανοῦσαν χθὲς κηδεύομεν σήμερον Δευτέραν καὶ ὥραν 4ην μ.μ. ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγγέλων (Α' Νεκροταφεῖον).

Ὁ τεθλιμμένος σύζυγος: Νικόλαος Τραγοτσόλας. Τὰ τέκνα: Βάσω καὶ Χρῆστος Παπαδόπουλος. Ὁ ἔγγονος: Νικήτας. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ ἐργολάβος κηδειῶν, Κορίνθου 248, τηλ. 20—06

Τὸ ζήτημα τῆς Βορείου Ἠπείρου εἰς τὴν ἰδεολογικὴν διένεξιν μεταξὺ Μόσχας καὶ Πεκίνου

Η ΣΟΒ. ΕΝΩΣΙΣ ΚΑΘΗΣΥΧΑΖΕΙ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙ. (Ἰδ. Ὑπηρ.). Αἱ μεταξὺ τῶν Κυβερνώντων κομμουνιστικῶν κομμάτων Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ Ἀλβανίας ἀντιθέσεις, ἰδίως μετὰ τὴν ἀνεπιφύλακτον προσχώρησιν τῆς τελευταίας εἰς τὰς δογματικὰς θέσεις τοῦ Κ. Κ. Κίνας, κατέστησαν ὀξύτεραι. Αἱ ραδιοφωνικαὶ ἐπιθέσεις τοῦ σταθμοῦ τῶν Τιράνων, κατὰ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, προσέλαβον τὴν μορφὴν κατηγοριῶν προδοσίας τοῦ Μαρξισμοῦ — Λενινισμοῦ καὶ τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως. Κατηγορεῖται ἐπίσης ὁ Σοβιετικὸς πρωθυπουργὸς κ. Κρούστσεφ ὅτι ἐπεβουλεύθη τὴν ἐδαφικὴν ἀκεραιότητα τῆς Ἀλβανίας πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅτι ἀπειλεῖ τὴν εἰρήνην τῆς Βαλκανικῆς.

Εἰς τὰς κατηγορίας αὐτὰς ἀπήντησε ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Μόσχας, ὅστις εἰς δύο ἐκπομπάς του εἰς τὴν Ἀλβανικὴν κατήγγειλεν εἰς τὸν Ἀλβανικὸν λαὸν τὴν κομμουνιστικὴν ἡγεσίαν του ὅτι τὸν ἐξαπατᾷ καὶ τοῦ ἀποκρύπτει τὴν ἀλήθειαν. Ἀποκαλύπτονται δὲ ταυτοχρόνως αἱ διαθέσεις τῆς Σοβ. Ἑνώσεως ἔναντι τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐκκρεμῶν ἐθνικῶν της διεκδικήσεων. Παραθέτομεν τὰς σχετικὰς ἐκπομπὰς τοῦ ραδιοσταθμοῦ Μόσχας εἰς τὴν Ἀλβανικήν.

Ἡ πρώτη εἶναι ἀπάντησις τοῦ σχολιαστοῦ Ἀλεξάντρ Νικολάγιεφ. Μετεδόθη ἀναφερομένη καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα:

«Ἡ Ἀλβανικὴ ἡγεσία, λέγει ὁ Νικολάγιεφ, ἔφερε καὶ πάλιν εἰς φῶς ραδιουργίες καὶ συκοφαντίες, ὅτι, δῆθεν ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἀποπειρᾶται νὰ δημιουργήσῃ ἀνώμαλον κατάστασιν εἰς τὰ Βαλκάνια.'

Μεταξὺ ἄλλων εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ζέρι Πόπουλιτ» γίνεται καὶ πάλιν λόγος διὰ τὴν συνομιλίαν τοῦ συντρόφου Κρούστσεφ, μετὰ τοῦ Ἕλληνος πολιτικοῦ ἡγέτου κ. Σ. Βενιζέλου, κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ τελευταίου εἰς τὴν Μόσχαν τὸ ἔτος 1960. Καθ' ὑπόδειξιν ἡ «Ζέρι Πόπουλιτ» γράφει, ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνομιλίας ταύτης, δῆθεν ἐξητάσθησαν θέματα τὰ ὁποῖα σχετίζονται μὲ τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τοῦ Ἀλβανικοῦ λαοῦ.

Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν οἱ Ἀλβανοὶ ἡγέται πληροφοροῦν τὸν Ἀλβανικὸν λαὸν δι' εἰδήσεων τοῦ ἀντιδραστικοῦ τύπου, ὅτι δῆθεν ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις διαπραγματεύεται τὰς ἐδαφικὰς διεκδικήσεις τῶν ἰθυνόντων ἑλληνικῶν κύκλων ἐπὶ τῶν νοτίων ἐπαρχιῶν τῆς Ἀλβανίας (Βορείου Ἠπείρου).

Ἐπανέρχεται οὕτω ἡ Ἀλβανικὴ ἐφημερὶς εἰς τὸν λόγον τοῦ Ἐμβὲρ Χότζα τὸν ἐκφωνηθέντα τὴν 7ην Νοεμβρίου 1960, εἰς τὸν ὁποῖον κατηγόρησε τὸν πρόεδρον τῆς Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως, ὅτι δῆθεν αὐτὸς παρέσχεν ἐλπίδας εἰς τὸν κ. Σοφοκλῆν Βενιζέλον διὰ τὴν αὐτονομίαν τῆς Νοτίου Ἀλβανίας (Β. Ἠπείρου). Ἦτο μία προκλητικὴ δήλωσις, σκοπὸς τῆς ὁποίας «ἦτο ἡ δυσφήμησις τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἡ ἀμφισβήτησις τῶν διεθνιστικῶν καὶ προλεταριακῶν αἰσθημάτων τοῦ Σοβιετικοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἡγετῶν του».

Καὶ συνεχίζει ὁ Ραδιοσχολιαστὴς τοῦ Σταθμοῦ τῆς Μόσχας:

«Ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις διεκήρυξε πολλάκις τὴν στάσιν της ἔναντι τοῦ θέματος τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος τῆς Ἀλβανίας.

Τὸ 1946 εἰς τὴν συνδιάσκεψιν τῆς εἰρήνης εἰς Παρισίους καὶ ἀργότερον εἰς τὸν ΟΗΕ, ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις ἠγωνίσθη μὲ ἀποφασιστικότητα κατὰ τῶν διεκδικήσεων τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν νοτίων ἐπαρχιῶν τῆς Ἀλβανίας. Εἰς τὸν λόγον του τῆς 30ῆς Μαΐου 1959 ἐνώπιον τῶν ἐργαζομένων τῶν Τιράνων, ὁ σύντροφος Κρούστσεφ ἐδήλωσεν:

«Φρουρὸς τῶν συνόρων τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Ἀλβανίας καὶ τῆς εἰρηνικῆς ἐργασίας τοῦ Ἀλβανικοῦ λαοῦ, ὁμοῦ μετ' αὐτοῦ, ἵστανται ὅλαι αἱ χῶραι τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου. Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ ἀποπειραθῇ νὰ θίξῃ τὰ σύνορα τῆς Ἀλβανίας, εἴτε ἄλλης σοσιαλιστικῆς χώρας, θὰ ἔχῃ νὰ κάμῃ μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ μεγάλου σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου».

Ἐξ ἄλλου, ἐπ' αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως ἡ ἐφημερὶς «Πράβδα» τῆς 12ης Μαρτίου 1961 ἐδημοσίευσεν ἄρθρον εἰς τὸ ὁποῖον μεταξὺ ἄλλων ἐτονίζετο: «Οἱ ἀντιδραστικοὶ σωβινιστικοὶ κύκλοι τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ παραιτηθῶσιν ἀπὸ τὰς παραλόγους ἐδαφικὰς διεκδικήσεις ἐπὶ τῶν νοτίων ἐπαρχιῶν τῆς Ἀλβανίας, τὰς ὁποίας ἀποκαλοῦν «Βόρειον Ἤπειρον». Αἱ διεκδικήσεις αὗται ὑποστηρίζονται συχνὰ ἀπὸ ἐκπροσώπους τῶν ἐπισήμων κύκλων τῆς Ἑλλάδος. Καθὼς φαίνεται —κάποιος— εἰς τὰς Ἀθήνας, δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι ἡ Λαϊκὴ Δημοκρατία τῆς Ἀλβανίας, εἶναι μέλος τῆς μεγάλης οἰκογενείας τῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν, ἐνῷ ἡ κυριαρχία της καὶ ἡ ἐδαφικὴ ἀκεραιότης της εἶναι ἠγγυημέναι ἀπὸ τὸ σύμφωνον τῆς Βαρσοβίας».

Ἀλλὰ τὸ ὄργανον τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ. Ἐργ. Ἀλβανίας «Ζέρι Πόπουλιτ» ἐδημοσίευσε τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον περιληπτικῶς, ἀφοῦ παρέλειψεν ἀκριβῶς ἐκεῖνα τὰ σημεῖα εἰς τὰ ὁποῖα κατεδικάζοντο μὲ ἀποφασιστικότητα αἱ ἐδαφικαὶ διεκδικήσεις τῶν «ἀντιδραστικῶν» κύκλων τῆς Ἑλλάδος ἔναντι τῆς Ἀλβανίας, καὶ ἐτόνιζεν ὅτι τὰ σύνορα τῆς Λ. Δ. τῆς Ἀλβανίας κατοχυρώνονται ἀπὸ ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Συμφώνου τῆς Βαρσοβίας.

«Ἀπὸ τὰς παραλείψεις τὰς σχετιζομένας μὲ αὐτὸ τὸ θέμα καταδεικνύεται καὶ διὰ μίαν ἄλλην φοράν, ὅτι, οἱ Ἀλβανοὶ ἡγέται δὲν ἀφήνουν ἀχρησιμοποίητον οὐδὲν μέσον εἰς τὴν προσπάθειάν των διὰ νὰ κηλιδώσουν τὴν διεθνιστικὴν λενινιστικὴν πολιτικὴν τῆς Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ Σοβιετικοὶ πολῖται πάντοτε ἔθρεψαν καὶ θρέφουν αἰσθήματα ἀγάπης καὶ φιλίας ἔναντι τοῦ ἀδελφοῦ ἀλβανικοῦ λαοῦ καὶ εἶναι βέβαιοι, ὅτι οὐδεμία ποταπὴ ραδιουργία τῶν σημερινῶν Ἀλβανῶν ἡγετῶν θὰ κλονίσῃ αὐτὴν τὴν φιλίαν».

Πάχος 2.700 μέτρων ἔχει ὁ πάγος εἰς τὸν Νότιον Πόλον

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ὁ Δρ Μπέντλεϋ τοῦ Πανεπιστημίου Γουϊσκόνσιν παραμείνας μὲ ἄλλους ἐπιστήμονας εἰς τὸν Ἀνταρκτικὸν ἐπὶ 33 μῆνας ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 10 χειμερινοὶ ἀνεκοίνωσεν τὰ ἑξῆς:

Ἡ γηΐνη ἐπιφάνεια τῆς Ἀνταρκτικῆς καλύπτεται μὲ 22 τετράκις ἑκατομμύρια τόννους πάγου, δηλαδὴ ποσότητα ἐκφραζομένη μὲ τὸν ἀριθμὸν 22 συνοδευόμενον μὲ 15 μηδενικά. Εἰς τὸν Νότιον πόλον ὁ πάγος ἔχει πάχος 2.700 μέτρων καὶ ἡ μέση ἐτησία χιονόπτωσις εἶναι 0,45 μέτρα εἰς μίαν περιοχὴν 11.700.000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων καὶ ἡ μέση ἐτησία θερμοκρασία εἰς τὸ μέσον τῆς ἠπείρου εἶναι 55 βαθμοὶ Κελσίου κάτω τοῦ μηδενός. Σπανιώτατα ἀνέρχεται ἄνω τοῦ μηδενός.

Μερικὰ ὅμως παραμένουν μυστήρια ὅπως πότε τὰ μεγάλα παγόβουνα αὐξάνονται, ἐλαττοῦνται ἢ παραμένουν τὰ ἴδια.

Εἰς τὴν Ἀνταρκτικὴν 12 ἔθνη ἔχουν μονίμους πειραματικοὺς σταθμοὺς καὶ ἡ Ἀμερικὴ μόνιμον βάσιν εἰς τὸν Νότιον πόλον.

Ἠλεκτρονικὴ συσκευὴ ρυθμίζει τὴν τροχαίαν κίνησιν

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Εἰς Κεντάκυ Τερνπάϊκ, νοτίως τῆς Λούϊσβιλλ διεξήχθησαν πειράματα ρυθμίσεως τῆς τροχαίας κυκλοφορίας μὲ ἠλεκτρονικὸν σύστημα κατὰ τὸ ὁποῖον εἰδικὸν ραδιοσύστημα προειδοποιεῖ τοὺς ὁδηγοὺς ὡς ἑξῆς:

Ἓξ ραδιοπομποὶ κατὰ μῆκος τοῦ δρόμου ἐκπέμπουν μαγνητοφωνημένα σήματα μὲ πληροφορίας διὰ τὰ ὅρια ταχύτητος, τὰ ἐμπόδια τοῦ δρόμου κλπ. Προηγουμένως ἔχουν μοιρασθῆ εἰς διαφόρους ὁδηγοὺς περὶ τοὺς 100 δέκτας. Ὁ πομπὸς δὲν μεταδίδει ἕως ὅτου τὸ αὐτοκίνητον εἰσέλθῃ εἰς τὴν προκαθορισθεῖσαν ζώνην ἀκτῖνος δράσεως τοῦ δέκτου.

Τὸ σύστημα αὐτὸ εἶναι ἀποδοτικὸν διὰ τοὺς ὁδηγοὺς τοὺς κατευθυνομένους πρὸς ὡρισμένην διεύθυνσιν καὶ δι' ὡρισμένον τμῆμα τοῦ δρόμου.

ΓΥΑΛΙΑ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΠΡΟΣΑΡΜΟΖΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ἡ Ἀμέρικαν Ὄπτικαλ Κόμπανυ κατεσκεύασε «γυαλιὰ ἡλίου» μὲ εἰδικὴν ὀπτικὴν ὕαλον ἡ ὁποία αὐτομάτως προσαρμόζεται εἰς τὰς διακυμάνσεις τῶν ἐντάσεων τοῦ φωτὸς καὶ γίνεται σκοτεινοτέρα ἢ φωτεινοτέρα ἀναλόγως τοῦ φωτισμοῦ ποὺ δέχεται.

Εἰς ἰσχυρὸν ἡλιακὸν φῶς ἢ εἰς τὴν ἔντονον φλόγα τῶν ἠλεκτροσυγκολλήσεων τὰ γυαλιὰ γίνονται σχεδὸν μαῦρα εἰς διάστημα ὀλιγώτερον τοῦ ἑνὸς χιλιοστοῦ τοῦ δευτερολέπτου. Ὅταν τὸ ἀντικείμενον εἶναι σκοτεινὸν τότε τὰ γυαλιὰ γίνονται περισσότερον διαφανῆ.

Τὰ νέα γυαλιὰ θὰ εἶναι ἰδιαιτέρως χρήσιμα εἰς τοὺς ἀστροναύτας καὶ εἰς τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὰς βιομηχανίας. Ἡ ἑταιρία λέγει ὅτι δύνανται νὰ κατασκευάζωνται ἀναλόγως τῆς ἐπιθυμουμένης προσαρμογῆς καὶ τῶν εὐαισθησιῶν τῶν χρωμάτων.

ΤΟ ΜΑΓΝΗΤΙΚΟΝ ΠΕΔΙΟΝ ΤΗΣ ΓΗΣ ΕΧΕΙ ΑΝΤΙΣΤΡΑΦΗ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίων ἐτῶν εἰς οἱονδήποτε σημεῖον τῆς γῆς ὁ μαγνήτης ἔδειχνε πρὸς νότον, λέγουν γεωλόγοι τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Καλιφορνίας, Μπέρκελυ.

Αἱ σχετικαὶ μελέται ἀποδεικνύουν ὅτι τὸ μαγνητικὸν πεδίον τῆς γῆς ἔχει ὑποστῆ πολλὰς ἀντιστροφάς, ἡ τελευταία τῶν ὁποίων συνέβη πρὸ 1.900.000—980.000 ἐτῶν. Κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν ἡ κατεύθυνσις ἦτο νοτία καὶ ἔκτοτε ἐπανῆλθεν εἰς τὴν σήμερον ὑπάρχουσαν «κανονικὴν» βορείαν.

Τὰ σχηματισθέντα πετρώματα ἀπὸ τὴν λάβαν παλαιοτάτων ἐτῶν ἐπιβεβαιοῦν τὸ γεγονός. Μελέται εἰς τὸ ἡφαίστειον Αἴτνα καὶ εἰς τὰ ἡφαίστεια τῆς Χαβάης ἀποδεικνύουν τὴν τότε ροὴν τῆς λάβας.

Τὸ μαγνητικὸν πεδίον εἶχε τὴν σημερινὴν βορείαν του κατεύθυνσιν πρὸ 3.400.000— 1.900.000 ἐτῶν καὶ ἀπὸ τὸ ἔτος 980.000.

ΧΑΡΤΟΒΙΟΤΕΧΝΙΑ
Β. ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ 81
ΤΗΛ. 21—98
ΠΑΤΡΑΙ
ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΧΑΡΤΟΣΑΚΚΟΥΛΩΝ

Γωνιά τοῦ Βιβλίου
Τηλεφ. 23-96
Βιβλία γιὰ ὅλα τὰ σχολεῖα.
Ὅλα τὰ σχολικὰ εἴδη.
Τετράδια.
Τσάντες.
Ὄργανα τεχνικῶν σχολῶν.
Στυλό.
Γραφικὴ ὕλη.
Διάφορα ἔντυπα.
ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ ΕΚΛΕΚΤΕΣ
ΤΙΜΕΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΕΣ
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 16 - ΠΑΤΡΑΙ

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΤΡΩΝ
ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ - ΟΙΚ. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ — ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΚΑ
ΕΜΠ. & ΟΙΚ. ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ - ΕΜΠ. ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ - ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑ - ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΕΧΝΙΚΑ — ΚΟΡΙΝΘΟΥ 221 - ΠΑΤΡΑΙ - ΤΗΛ. 42-39

ΔΙΑΛΟΓΟΣ
—Ποῦ ψωνίζεις τὰ βιβλία σου καὶ τὰ σχολικά σου εἴδη Κώστα;
—Ποῦ ἀλλοῦ ἀπὸ τὰ καταστήματα ΧΑΡ. καὶ ΙΩΑΝ. ΚΑΓΙΑΦΑ, Αἰόλου 68, Ἀθῆναι καὶ Ἑρμοῦ 14, Πάτραι. Βρίσκω ὅ,τι θελήσω σὲ ἐκλεκτὲς ποιότητες καὶ χαμηλὲς τιμές.

Παιδιά!
Ὅλα τὰ σχολικά σας βιβλία
καὶ ὅλα τὰ σχολικά σας εἴδη
σὲ καλὲς ποιότητες καὶ τιμὲς
θὰ τὰ ζητήσετε στή:
"ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ"
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 16 - Ρ. ΦΕΡΑΙΟΥ
ΤΗΛ. 23-96 - ΠΑΤΡΑΙ

ΩΜΟΡΦΑ ΣΠΙΤΙΑ
Μὲ τὰ πλαστικὰ δάπεδα
Μὲ τὰ πλαστικὰ ταπέτα
Μὲ τοὺς πλαστικοὺς διαδρόμους
ΨΑΘΕΣ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ
καὶ ὅ,τι θέλει τὸ σύγχρονο σπίτι
θὰ τὸ βρῆτε στὴν
ΕΡΜΟΥ 47 - ΤΗΛ. 31 - 95
ΕΙΔΙΚΟΝ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΝ ΔΑΠΕΔΩΝ — ΤΑΚΗΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΠΟΡΝΤΕΝ ΝΤΗΛ

Το ΦΡΑΓΜΑ

("Ὑπόθεσις Ἀχελώου" στὴν Ἀμερική)

Τὸ ἀριστούργημα τῆς ἀμερικανικῆς φιλολογίας

49ον

—Κι' ἐγὼ ποὺ τόσο καιρὸ ἔψαχνα νὰ σᾶς ἀγοράσω τὸν καινούργιο τόπο. Γύρισα πολλὰ μέρη καὶ τελικὰ βρῆκα ἕνα ποὺ θὰ σᾶς κάνῃ. Παρ' ὅλα αὐτὰ θάθελα νὰ πᾶμε αὔριο νὰ τὸν δῆτε.

—Ὄχι αὔριο γιατὶ ἔχω.. σταμάτησε. Γιὰ πές μου πῶς λέγεται τὸ μέρος;

—Ἡ «Παληὰ θέση τῶν Ἄοντλόο».

—Ἂ ναί. Τὸ ξέρω. Εἶναι ἀρκετὰ κοντὰ στὴν πόλη. Θἆταν μιὰ σπουδαία θέση γιὰ τὸ γαλακτοπωλεῖο τοῦ Ράϊς. Ἀλλά... Γιατί τὸ πουλάει ὁ Ἀοντλόο;

—Θέλει νὰ πάῃ πιὸ κοντὰ στὴν πόλη.

Ὁ Μάθιου κούνησε τὸ κεφάλι του.

—Αὐτοὶ οἱ Ἄοντλόο ἔζησαν σ' αὐτὴ τὴ γῆ ἀρκετὰ χρόνια, εἶπε, καὶ κύτταξε τὸν Κρώφορντ μέσα στὸ σκοτάδι. Θέλεις νἄρθω νὰ τὸν δῶ;

—Ὄχι, ἔκανε ἐκεῖνος σὰν νὰ παραδεχόταν τὴν ἥττα του. Θὰ προσπαθήσω ὅμως νὰ τὸ κρατήσω ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα ποὺ θὰ φτειάχνῃς τὸ φράγμα σου. Σταμάτησε καὶ τὸν κύτταξε. Δὲν θὰ τὸ τελειώσῃς ἔγκαιρα Μάθιου. Οἱ ἄντρες τῆς Ἑταιρίας θἆναι ἐδῶ ὡς τὴν ἄνοιξη. Καὶ σύ, μόνος ἕνας ἄντρας, δὲν θὰ μπορέσῃς νὰ δουλέψῃς μέσα στὸ κρύο καὶ στὸ χιόνι.

—Δὲν εἶμαι ἕνας ἄντρας. Ἔχω γυιοὺς καὶ συγγενεῖς ποὺ μόλις τοὺς φωνάξω θὰ τρέξουν νὰ μὲ βοηθήσουν. Αὔριο κιόλας θὰ πάω νὰ βρῶ τὸ Νόξ.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωΐ, ὁ Μάθιου ἀνέβηκε στ' αὐτοκίνητό του καὶ κατευθύνθηκε κάτω στὸν ποταμό. Τὸ παληὸ αὐτοκίνητο ἔτρεχε καλὰ κι' ὁ Μάθιου αἰσθανόταν εὐχάριστα, καθὼς τὸ ἀεράκι τὸν χτυποῦσε στὸ πρόσωπο. Σὲ μιὰ στροφὴ ὑπῆρχε μιὰ μεγάλη ἐπιγραφὴ μὲ τὶς λέξεις: «Φράγμα τοῦ Τσικάσοου».

Σταμάτησε καὶ παρκάρισε τὸ ἀμάξι του σὲ μιὰ μεριὰ ποὺ δὲν ὑπῆρχε πολλὴ κίνηση κι' ἄρχισε νὰ ψάχνῃ μὲ τὰ μάτια γιὰ τὸν Νόξ. Ὑπῆρχε ὅμως τέτοιος ὀργασμὸς ποὺ ἄρχισε νὰ τὸν πιάνῃ πονοκέφαλος. Μπῆκε γρήγορα στὰ γραφεῖα καὶ στάθηκε μπροστὰ σὲ μιὰ ὑπάλληλο.

—Ψάχνω γιὰ τὸ γυιό μου τὸν Νόξ, εἶπε στὸ κορίτσι. Τὸν Νὸξ Ντάμπαρ... Ξέρετε ποῦ μπορῶ νὰ τὸν βρῶ;

Ἐκείνη τὸν κύτταξε ἀδιάφορα.

—Πηγαίνετε νὰ τὸν περιμένετε στὸ δωμάτιό του, εἶπε.

—Μὰ θέλω νὰ τὸν δῶ τώρα. Δὲν μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε ποῦ εἶναι;

—Εἶναι ἐπείγουσα ἀνάγκη; ρώτησε τὸ κορίτσι.

—Ναί, εἶπε χωρὶς νὰ διστάσῃ.

—Δὲν μπορεῖτε ὅμως νὰ μπῆτε στὸ χῶρο τῆς δουλειᾶς. Τὸ ἀπαγορεύει ὁ κανονισμός, εἶπε πάλι ἐκείνη. Ὕστερα πῆγε νὰ μιλήσῃ σ' ἕναν ἄντρα ποὺ καθόταν πιὸ κεῖ.

Ὁ ἄντρας κατσούφιασε. Σηκώθηκε καὶ πλησίασε τὸν Μάθιου.

—Μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε τί εἴδους δουλειὰ κάνει; ρώτησε.

—Ἀκριβῶς δὲν ξέρω, ἀπάντησε ὁ Μάθιου.

Τὸ κορίτσι ἄνοιξε ἕνα συρτάρι κι' ἄρχισε νὰ ψάχνῃ ἀνάμεσα σὲ κάτι καρτέλες.

—Εἶναι χειριστὴς μπολντόζας, εἶπε σὲ λίγο.

Ὁ Μάθιου τὴν κύτταξε προσεχτικά.

—Εἶσαι ἡ μεσαία κόρη τοῦ Γουώλτερ Γουάϊτχεν, δὲν εἶν' ἔτσι; Ἡ Κλάρα. Σὲ θυμᾶμαι παιδάκι νὰ τρέχῃς πίσω ἀπ' τὸν πατέρα σου στὰ χωράφια.

Ἐκείνη κοκκίνησε.

—Δὲν ἤθελα νὰ σὲ κάνω νὰ ντραπῇς, εἶπε πάλι. Ἤθελα μόνο... Σταμάτησε καὶ παρακάλεσε τὸν ὑπάλληλο ποὺ στεκόταν μπροστά, νὰ φωνάξῃ τὸν Νόξ.

—Θὰ στείλω ἀμέσως νὰ τὸν φέρουν, εἶπε γρήγορα ἐκεῖνος. Στὸ μεταξὺ ἂν θέλετε πηγαίνετε νὰ ρίξετε μιὰ ματιὰ στὸ φράγμα.

Ὁ Μάθιου τὸν εὐχαρίστησε καὶ τράβηξε πρὸς τὴν πόρτα. Πρὶν βγῇ ἔρριξε ἕνα βλέμμα στὸ κορίτσι. Στάθηκε σὲ μιὰ μεριὰ καὶ βάλθηκε νὰ κυττάξῃ τὴν δουλειά. Κούνησε τὸ κεφάλι του. Δὲν θὰ μπορέσουν νὰ τὸ τελειώσουν ὡς τὴν ἐρχομένη ἄνοιξη, σκέφτηκε, μετρώντας πόση δουλειὰ εἶχαν ἀκόμα. Ὕστερα γύρισε καὶ μπῆκε πάλι μέσα. Σὲ λίγο ἄκουσε βήματα κι' εἶδε τὸν Νὸξ νἄρχεται πρὸς τὸ μέρος του.

—Τί συμβαίνει πατέρα, ρώτησε.

—Τίποτα γυιέ μου. Γιὰ νὰ σὲ φωνάξουν ἔπρεπε νὰ τοὺς πῶ πὼς εἶναι ἐπείγουσα ἀνάγκη. Αὐτὸ εἶν' ὅλο.

Ὁ Νὸξ ἀνέπνευσε βαθειά.

—Φοβήθηκα πολύ, εἶπε. Ὅπως τότε μὲ τὸν Ράϊς.

—Λυπᾶμαι γι' αὐτὸ Νόξ, εἶπε ὁ Μάθιου. Ἤθελα μόνο νἄρθῃς σπίτι.

—Γιὰ ποιὸ λόγο;

—Χτίζω ἕνα δικό μου φράγμα γιὰ νὰ κρατήσω τὸ νερὸ ἔξω ἀπ' τὸν Ὅρμο μας καὶ χρειάζομαι χέρια γιὰ νὰ τελειώσω σύντομα.

Ὁ Νὸξ δὲν τὸν κύτταξε.

—Αὐτὸ εἶναι τρέλλα, πατέρα, εἶπε κοφτά. Τρέλλα ἀκόμα καὶ ποὺ τὸ σκέφτηκες. Ἄλλωστε τὸ ξέρεις πὼς ἐγὼ δὲν θέλω νὰ γυρίσω σπίτι. Ἡ δουλειά μου εἶναι ἐδῶ. Δὲν μπορῶ νὰ τὴν ἀφήσω.

Ὁ Μάθιου ἑτοιμάστηκε νὰ κατέβῃ τὰ σκαλιά, μὰ κοντοστάθηκε.

—Εἶσαι ἢ δὲν εἶσαι γυιός μου; εἶπε.

ΕΠΕΤΑΙ Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΘΕΑΤΡΟΝ

"Η ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ,,
Στὸ θέατρο Κοτοπούλη

Μιὰ καλὴ προσπάθεια γιὰ ἀνανέωσι τοῦ θεατρικοῦ λόγου, χωρὶς ἀποτέλεσμα. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἔργο τοῦ κ. Καμπανέλη ποὺ ἀνέβασε τὸ θέατρο Κοτοπούλη.

Φαίνεται πὼς ὁ κ. Καμπανέλης, παίρνοντας τὴν ἀπόφασι νὰ γράψῃ ἕνα δικό του ἔργο, μετὰ τὸ πρῶτο ἁμάρτημά του, τοῦ καλοκαιριοῦ, στὴ σκηνὴ τοῦ «Μετροπόλιταν» δὲν ζύγισε σωστὰ τὶς δυνάμεις του. Ἔτσι, παρὰ τὶς καλές του προθέσεις, ποὺ δὲν θέλουμε νὰ τὶς ἀγνοήσωμε, τὸ προσωπικὸ του αὐτὸ δημιούργημα καταδικάζεται ἀπὸ κάθε πνευματικὸ ἄνθρωπο καὶ γνώστη τῆς σκηνῆς.

Πρῶτα — πρῶτα τί εἶναι αὐτὴ ἡ «Γειτονιὰ τῶν Ἀγγέλων»; Ἔργο πρόζας δὲν εἶναι πάντως. Κάπως μουσικό, κάπως χορευτικό, κάπως ἐπιθεωρησιακό, ὅλα μαζὶ μπλεγμένα σὲ σημεῖο ποὺ ἀναγκάζουν τὸ θεατὴ νὰ προσπαθῇ νὰ βρῇ αὐτὸς τὴν ἄκρη, ἀφοῦ ἀρχή, μέση καὶ νόημα δὲν ὑπάρχουν. Ἀραδιαστὲς εἰκόνες, χωρὶς εἱρμό, μιὰ ἀμερικάνικη κακοτοποθετημένη σειρὰ γεγονότων, ποὺ λέει κανεὶς πὼς γράφτηκε σὲ χρονικὰ στάδια ἐμπνεύσεως, χωρὶς ὁ συγγραφεὺς νὰ κυττάξῃ καθόλου τὰ παληά του χειρόγραφα. Τὸ ὅτι κάτι σκέφθηκε νὰ δώσῃ, ὁ συμπαθέστατος κατὰ τὰ ἄλλα συγγραφεύς, δὲν ὑπάρχει καμμιά, μὰ καμμιὰ ἀμφιβολία. Κι' ἴσως νὰ ἔπαιξε κι' ἕνα παιχνίδι. Νἄθελε ἁπλῶς νὰ δοκιμάσῃ τὴν ἀντίδραση τῆς κοινῆς γνώμης. Νὰ ζητοῦσε νὰ σφυγομετρήσῃ τὸ στάδιο τῆς θεατρικῆς της ἀνάπτυξης. Περίμενε ἀντίθετα ἀποτελέσματα ἀπ' αὐτὰ ποὺ ἀντίκρυσε στὴν πρεμιέρα τοῦ ἔργου του; Ποιὸς ξαίρει. Ὡστόσο ἕνα εἶναι τὸ ἐρώτημα καὶ μιὰ ἡ ἀπάντησι. Εἶναι ἔργο ἡ «Γειτονιὰ τῶν Ἀγγέλων» ποὺ μπορεῖ νὰ στηθῇ μ' ἐνδιαφέρον σ' ἑλληνικὴ σκηνή; Ὄχι. Θὰ ποῦν ὄχι μόνον οἱ διανοούμενοι ἀλλὰ κι' ὁ ἁπλὸς κόσμος. Κι' ἴσως μάλιστα αὐτὸς ὀργιστεῖ γιὰ τὴν ἡρωϊκὴ ἀπόφασι τοῦ κ. Καμπανέλη νὰ διαφημίσῃ σὲ τόσο μεγάλο βαθμὸ μιὰ ἐργασία χωρὶς νόημα καὶ νὰ ἑλκύσῃ τὸν κόσμο ὥς τὸ ταμεῖο...

Προσωπικά, θὰ θέλαμε πολὺ νὰ τὸν καταλάβωμε τὸν συγγραφέα. Προσπαθήσαμε κι' ἀγωνιστήκαμε νὰ σταθοῦμε ἡρωϊκὰ στὴν πολυθρόνα μας ὥς τὸ τέλος. Μὰ δυστυχῶς δὲ μπορέσαμε νὰ τὸν παρακολουθήσωμε καὶ δὲν τοῦ συγχωροῦμε ποὺ μᾶς κούρασε καὶ ἔγινε αἰτία νὰ χάσωμε πολύτιμο χρόνο.

Ὁ κ. Καμπανέλης ὅμως πιθανὸν νὰ δικαιολογῆται. Ἔκανε τὴ δουλειά του. Καλὴ ἢ κακή, ἔφτασε στὸ προσκήνιο. Ἀλλὰ ὁ ἀγαπητός μου καὶ σεβαστὸς κ. Χέλμης πῶς μπόρεσε κι' ἀποφάσισε τὸ ἀνέβασμα αὐτοῦ τοῦ ἀκατανόητου κατασκευάσματος; Μὲ τὴν τόση πεῖρα του πῶς δὲν εἶπε στὸν κ. Καμπανέλη ἀλλὰ καὶ στὴν κ. Καρέζη, ποὺ καθὼς μάθαμε ἐπέμεινε νὰ τὸ ἀνεβάσῃ, ὅτι ἡ «Γειτονιὰ τῶν Ἀγγέλων» δὲν εἶναι ἔργο καὶ μάλιστα πὼς εἶναι ἱεροσυλία γιὰ τὴ σκηνή, ποὺ ἐτίμησε μιὰ Μαρίκα;

Σὰ νέος ἄνθρωπος, ὁ κ. Καμπανέλης, πρέπει καὶ εἶναι ἀνάγκη ν' ἀσχολῆται μὲ τὴν ἀνανέωσι τοῦ θεάτρου. Ἀλλὰ ἀνανέωσι μὲ γερὰ στοιχεῖα, κι' ὄχι ἐπηρροὲς ἀπὸ ξενικά, ποὺ στὸν τόπο μας δὲν εἶναι νοητὰ κι' εἶναι ἀδύνατο νὰ σταθοῦν ὅσο καὶ καλοπροαίρετοι νὰ εἴμαστε.

Γιὰ τὴν παράστασι τώρα. Ἡ Τζένη Καρέζη ἀγωνίζεται νὰ στήσῃ ἕνα πρόσωπο, τὴν Ξένια, σὲ γερὴ βάσι. Δὲν μᾶς συγκίνησε. Ὁ συμπαθέστατος Κούρκουλος τὸ ἴδιο, ἂν καὶ στάθηκε κάπου — κάπου τυχερότερος, στὸ ρόλο τοῦ Ἀνδρέα. Ὁ Δημ. Νικολαΐδης ἔξω ἀπὸ τὸν τύπο του. Τὴν ἴδια τύχη εἶχαν ὅλοι οἱ ἄλλοι. Ὁ Διον. Παπαγιαννόπουλος ἐξαιρεῖται. Ἔδωσε ζωντάνια κι' ἀλήθεια σ' ἕναν τύπο, τὸν Δωδεκάλογο. Στὴ μουσικὴ τοῦ Μ. Θεοδωράκη ὁ Ι. Καμπανέλης χρωστᾷ τὴν ἀνοχή μας.

ΠΕΡΣΕΥΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Σχολικὰ Πηλήκια
Σὲ μεγάλη συλλογὴ καὶ σὲ χαμηλὲς τιμὲς
ΑΝΔΡ. ΓΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 68 (Ἔναντι Εὐαγγελ.) ΤΗΛ. 36-07

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΜΑΣ
ΚΑΝΑΚΑΡΗ 74
Θὰ βρῆτε τὰ ὑπερμοντέρνα γυναικεῖα ὑφάσματα παλτῶν, ταγιὲρ τῆς τελευταίας CREATION
ΜΕΓΑΛΙΩΝΗ ΤΗΛ. 29-01